

uden interesse, i værste fald må de betragtes som vildledende.

Socialdemokratiet finder det beklageligt, at ministeren på denne måde har medvirket til at skabe et forkert indtryk af praksis på området og af PROSAs planer. I virkeligheden har ministeren helt ubegrundet givet indtryk af, at PROSA ville optræde uforsvarligt.

Mindretallet finder det endvidere betænkeligt, at regeringen har ladet en konflikt på statens edb- og Datacentralens område udvikle sig til en grænse, hvor statens administrative systemer er ved at bryde sammen. Mindretallet henviser til bilaget til lovforslaget og fagforeningen PROSA, som på et meget tidligt tidspunkt i den igangværende konflikt forudså denne situation med sammenbrud.

Mindretallet har derfor i udvalget forsøgt at få regeringen i gang med overvejelser om, hvorledes samfundet i fremtiden undgår at komme i lignende situationer.

Den teknologiske udvikling på informatikkens område har været i en rivende udvikling. Den igangværende konflikt imellem staten/Datacentralen og PROSA har vist, at det alvorligt må overvejes, om det er acceptabelt, at statens edb-funktioner kan lammes på grund af arbejds konflikter.

Det er derfor Socialdemokratiets opfattelse, at der hurtigt må tages initiativ til, at visse funktioner, som kan betragtes som samfundsvigtige edb-opgaver, i fremtiden varetages af tjenestemænd.

Det er mindretallets opfattelse, at regeringen ved at lade denne konflikt løbe så langt har sat Folketinget i en situation, hvor Tinget for at redde samfundet fra administrativt kaos nødvendigvis må stemme for det foreliggende forslag.

Da lovforslaget er udformet således, at de medarbejdere, der er omfattet af konflikten mellem Finansministeriet/Datacentralen og PROSA vil få deres løn- og arbejdsforhold reguleret efter de samme retningslinjer, som er aftalt mellem finansministeren og HK/Samdata for tilsvarende overenskomstområder, hverken mere eller mindre, vil mindretallet indstille lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et tredje mindretal (Socialistisk Folkeparti og Venstresocialisternes medlemmer af udvalget) opfatter den langvarige konflikt mel-

lem staten, Datacentralen og PROSA som resultat af Finansministeriets passive holdning.

Der er intet i det materiale, der er forelagt arbejdsmarkedsudvalget, som giver belæg for regeringens påstand om, at væsentlige samfunds funktioner såsom Folketinget, forsvaret og politiet var truet af konflikten. Det er tværtimod ved svar på spørgsmål 19 oplyst, at Finansministeriet ved mødet den 12. august 1987 med PROSA fik meddelelse om, at PROSA ikke havde planer om at udvide konflikten. Det er endvidere ved svar på spørgsmål 18 og spørgsmål 40 oplyst, at Finansministeriet ved sin omfattende lockout af en række publikumsrettede funktioner har bragt staten ud i de vanskeligheder, som arbejdsministeren nævner som den egentlige grundelse for indgrebet. Det er endelig over for udvalget oplyst, at såvel staten som Datacentralen har store problemer med at fastholde kvalificeret personale, samt at det forud for overenskomstperiodens afslutning fra arbejdsgiversiden offentligt var tilkendegivet, at der ved overenskomstforhandlingerne skulle søges en løsning herpå.

I den sammenhæng er det bemærkelsesværdigt, at regeringen i sit lovforslag fraviger sit tidligere tilbud på TFU-forliget plus 3 pct. over for PROSA, som det er blevet oplyst over for udvalget. Den holdning, der ligger bag en sådan nedskæring af tilbudet, kan opfattes som en straffeekspedition og vil under alle omstændigheder vanskeliggøre arbejdsforholdene på de omfattede arbejdspladser.

For mindretallet er det ikke kun et spørgsmål om løn, der skal til for at fastholde personalet i den offentlige sektor, men også om skabelse af arbejdspladser, som giver udviklingsmuligheder, uddannelse, reel medbestemmelse på arbejdets tilrettelæggelse og sociale ordninger for medarbejderne, men selvfølgelig spiller lønnen og lønforskelle mellem det offentlige og private en rolle. En undersøgelse fra Socialforskningsinstituttet bestilt af Finansministeriet viser, at statsansatte edb-folk i 1985 gennemsnitlig fik 56.000 kr. mere om året ved at skifte til det private erhvervsliv (svarer i dag til ca. 71.000 kr.). Resultatet af denne kæmpemæssige forskel er, at det offentlige i stigende omfang må købe sig til edb-viden fra private firmaer, hvilket betyder stadig større udgifter for sta-